

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

نشریه پیشرو، شماره ۵۴

۱۷ جولای ۲۰۱۸

یادی از زنده یاد "داد نورانی"، بزرگمرد انقلابی کشور

زنده یاد "نورانی" شخصیت با شهامت، شاعر، سیاستمدار پر افتخار، تنوریسن آگاه و رزمنده انقلابی بود که با اراده استوار چون کوه های سر به فلک کشیده میهنش برای آزادی، استقلال، محو استعمار و استبداد و ایجاد نظام نجات بخشی که در آن از جنگ، جنایت، ستم های گوناگون طبقاتی و ملی اثری نباشد، با غرور و خستگی ناپذیر رزمید و جاودانه شد.

پس از کودتای ننگین هفت ثور ۱۳۵۷ اختناق، تعقیب، دستگیری، تجاوز، زندان و کشتار سیستماتیک روشنفکران انقلابی و مردم بیگناه توسط عمال سوسیال امپریالیزم روس به اوج خود رسید و عرصه مبارزه و فعالیت سیاسی برای "نورانی" و همزمانش تنگ گردید، او با دوستان همفکرش به جبهات مسلح ضد تجاوز روس در شرق و غرب کشور رفت و تا خروج نیروهای اشغالگر و سقوط دولت دست نشاندۀ «نجیب» در این جبهات به پیکارش ادامه داد.

زنده یاد "نورانی" که مسؤولیت رهبری جبهات در شرق کشور را به عهده داشت، شخصاً در کنار دیگر رزمندگان در سنگرهای داغ مبارزه، به آگاهی و سازماندهی جبهات نظامی، بسیج توده ها و سوق و اداره جبهات می پرداخت. او همیشه در خط اول نبرد در پیشاپیش اعضاء و فعالان جبهات حرکت نموده و نبرد مسلحانه را رهبری می کرد که این باعث دلگرمی رزمندگان به مبارزه علیه روس ها و عمال آن می گردید. زنده یاد "نورانی" در جبهه فرهنگی نیز تلاش های خستگی ناپذیر نمود تا برای جوانانی که در عقب جبهه بودند، زمینه تعلیم و تربیه فراهم شود. برای زنده یاد "نورانی" آگاهی سیاسی و درک اوضاع پیچیده سیاسی کشور به عنوان بزرگترین آموزش ها محسوب می گردید و همیشه تأکید می کرد که جوانان کشور نه تنها به تحصیلات مسلکی شان توجه نمایند، بلکه بیشترین وقت خود را باید وقف بالا بردن سطح دانش سیاسی خویش نمایند تا به عنوان انسان های آگاه و مسؤول بتوانند در راستای ایجاد جامعه نوین و خلاق نقش اساسی را بازی کنند.

بعد از سقوط دولت دست نشاندۀ روس و با آغاز جنگ های ویرانگر تنظیم های جهادی، حاکمیت دوره سیاه طالبان و هجوم وحشیانه امریکا و همپیمانانش، زنده یاد "نورانی" با درک عمیقی که از سیاست جاری در افغانستان و منطقه داشت، بیشترین وقتش را صرف افشاگری سیاست های غدارانه و جنایات استعمار، مداخلات کشورهای طماع همسایه و سرسپردگی عمال داخلی نمود و با نشر دهها مقاله تحلیلی و سیاسی و تربیه دهها جوان نقش خود را مسؤولانه اداء نمود.

با آن که گذر زمان و مریضی هر روز توانش را به تحلیل می برد، اما لحظه‌ای آرام ننشست و تا آخرین ساعات عمرش به کار و پیکار و مبارزه در راه نجات کشورش از سلطه استعمار و حاکمیت استبداد کوشید، اما با درد و دریغ که مریضی امانش نداد و با وجود آن که نقشه راه برای رهائی توده ها از یوغ استعمار و استبداد را به روشنی آفتاب ترسیم نموده بود، هفت سال پیش به تاریخ ۲۲ سرطان سال ۱۳۹۰ به جاودانگی پیوست.

یاد و خاطره اش ابدی و راهش پر رهرو باد!